

בש"פ 6975/21 - אחמדמרקה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6975/21

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: אחמדמרקה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
17.10.2021 בעמ"ת 35913-10-21 שניתנה על ידי
כבוד השופט א' רון

בשם העורר: עו"ד אופיר חגואל; עו"ד אלי גבאי

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 17.10.2021, בעמ"ת 35913-10-21 (השופט א' רון), שבה התקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בירושלים, מיום 13.10.2021, במ"ת 62019-06-20 (השופט א' ביאלין), ונקבע, כי המבקש, אחמד מרקה, הנתון בתנאי שחרור בחלופת מעצר, לא יורשה לצאת את גבולות הארץ למטרת נופש משפחתי בגיאורגיה.
2. נגד אחמד, בעלים ומנהל של חברה להפעלת עגורני צריח, הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע שורת מעשי זיוף ומרמה, במסגרתם זויפו רישיונות מפעיל עגורני צריח, והועסקו מפעילים שהחזיקו באותם רישיונות מזויפים. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של אחמד עד תום ההליכים. בקשה זו נדחתה, תוך שנקבע כי אחמד ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, ויאסר עליו לצאת מן הארץ. בהמשך, הוסר הפיקוח האלקטרוני, וביום 4.10.2021 נתן בית משפט השלום (השופט א' ביאלין) תוקף להסכמת הצדדים, שלפיה ישהה אחמד ב'מעצר בית' לילי.

3. ביום 7.10.2021, פנה אחמד לבית משפט השלום בבקשה להשהות את צו עיכוב היציאה מן הארץ, שניתן בעניינו, בשל רצונו לצאת לחופשה משפחתית בגיאורגיה. ביום 13.10.2021, לאחר דיון במעמד הצדדים, נעתר בית משפט השלום לבקשה, אך התנה את יציאתו של אחמד מן הארץ בהפקדת סך של 50,000 ₪ במזומן. הן אחמד, הן המשיבה, הגישו ערר על ההחלטה לבית המשפט המחוזי. אחמד טען כי סכום ההפקדה שנקבע, גבוה מדי. המשיבה, מצדה, התנגדה לאישור שניתן ליציאתו של אחמד לגיאורגיה. ביום 17.10.2021 דחה בית המשפט המחוזי (השופט א' רון) את עררו של אחמד, וקיבל את ערר המשיבה. נקבע, כי "בעל דין המצוי במעצר על בסיס כתב האישום שאת עיקר פרטיו פירטתי לעיל, ראוי שישהה בחלופה זו, ואין הדברים מתיישבים עם נסיעה לנופש משפחתי בגיאורגיה". לפיכך הוחלט, כי יש להותיר את צו עיכוב היציאה מן הארץ על כנו.

מכאן בקשת רשות הערר שלפני.

4. אחמד טוען כי בקשתו מעוררת שאלה עקרוניות, שמוגדרת על ידו כך: "האם במצב בו נקודת המוצא העקרונית הינה, כי לכל אדם הזכות לצאת מישראל, והאינטרס הציבורי העיקרי המצדיק פגיעה בזכות היסוד הוא החשש כי נאשם לא יתייצב לדינו – נכון יהיה כי עצם העובדה שהוגש כתב אישום כנגד אדם כאשר מצוי הוא בתנאים מגבילים מינימאליים, די בה כדי לפגוע בחופש תנועתו החוקתי באופן כה חמור, ולמנוע את יציאתו מן הארץ, חרף העובדה כי אין חשש כלשהו להמלטות מן הדין". אחמד ממשיך וטוען, כי יש בפיו גם תשובה לאותה שאלה עקרונית: "נראה כי התשובה לכך ברורה, ובית משפט קמא בחר לפגוע בזכותו החוקתית של המבקש לצאת מישראל, מבלי ליתן דעתו לכל הפרמטרים אשר נקבעו בפסיקת בית משפט נכבד זה, תוך דריסה ממשית של חירותו, וכל זאת מבלי לבחון אמצעי כלשהו שפגיעתו פחותה".

5. לאחר שעיינתי בבקשת הרשות לערור, ושקלתי את נימוקיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה – להידחות. רשות לערור ב'גלגול שלישי' ניתנת רק כאשר מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 1999/17 שם טוב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3.3.2017); בש"פ 3360/14 גניש נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (13.5.2014)). אחמד מנסה אמנם לשוות לטענותיו אופי עקרוני, אך נראה כי אף הוא אינו משוכנע בכך. כך, בתשובה לשאלתו ה'עקרונית', טוען אחמד כי "בית משפט קמא בחר לפגוע בזכותו החוקתית של המבקש לצאת מישראל, מבלי ליתן דעתו לכל הפרמטרים אשר נקבעו בפסיקת בית משפט נכבד זה". אמור מעתה: גם לשיטתו של אחמד, אמות המידה להכרעה בעניינו, נקבעו זה מכבר בפסיקתו של בית משפט זה, ולא נותר אלא ליישמן על עניינו-שלו. לא טענות עקרוניות יש כאן, כי אם טענות שנטועות כל כולן בעניינו הפרטני של אחמד. בית משפט השלום, ולאחריו בית המשפט המחוזי, נתנו דעתם על טענות אלו, מיצו את הדיון בהן, עד אשר החליטו כפי שהחליטו. לא מצאתי אפוא עילה להיענות לבקשה, ולשוב ולדון בטענותיו של אחמד ב'גלגול שלישי'. בית המשפט המחוזי אמנם הגיע למסקנה שונה מזו שאליה הגיע בית משפט השלום, אך בדבר זה, כשלעצמו, אין כדי להצדיק דיון ב'גלגול שלישי' (בש"פ 8481/12 מרואן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (26.11.2012)).

6. אשר על כן, בקשת רשות הערר נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ד בחשוון התשפ"ב (20.10.2021).

ש ו פ ט
